

[A. C. Normann.]

ærede medlem hr. Oluf Pedersen ikke blot var imod, at der blev nedsat den kommission, hvori det arbejde er blevet gjort, som er en forudsætning for, at vi nu er kommet igennem til en afløsning, men hvor det ærede medlem hr. Oluf Pedersen sagde — det står på sp. 1594 i folketingets forhandlinger 1951—52:

„Jeg er nemlig ikke enig med det ærede medlem hr. A. C. Normann i, at der skal finde en afløsning af ålegårdsretten sted.“

(Kort bemærkning).

Helga Pedersen: Jeg takker den højtærede finansminister, fordi han påskønnede min belæring. Jeg vil meget gerne yderligere belære den højtærede finansminister om, at den forskel, som jeg fremhævede vedrørende de forskellige ålegårdsrettigheder, beroede ikke på en misforståelse og en sammenblanding med fiskerirettighederne. Det, jeg har i tankerne, er, at visse ålegårds ejere udnytter deres ret ved bundgarnsfiskeri og derved rent faktisk bliver lige-stillet med de personer, der erhverver en ret til bundgarnsfiskeri, uden at der dertil er knyttet en ålegårdsret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om ferskvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1691, fremsættelsen i tidenden sp. 3076).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bladt: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Andreas Hansen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

I den gældende lov, lov nr. 501 af 19. december 1951 om ferskvandsfiskeri, findes nogle særregler for de sønderjyske landsdele, henholdsvis i lovens § 1, stk. 11, og i § 8, dels om retten til fiskeri og dels om spærre- og fangstindretninger. Nu foreslås disse særlige regler ophævet, således at loven bliver ens for hele landet.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, blev der ved lovens behandling i 1951 fra de sønderjyske rigsdagsrepræsentanter fremsat stærke ønsker om at få de nævnte særregler slettet i loven. Da det imidlertid fandtes ønskeligt, inden en sådan ændring blev gennemført, at foretage en undersøgelse af hele dette spørgsmål, blev der af fiskeriministeriet nedsat et udvalg med en sådan undersøgelse for øje, særlig med henblik på ejendomsretten til vandløbene og fiskeriretten.

Udvalget har afgivet betænkning i 1955 og er kommet med en enstemmig indstilling, der går ud på, at de gældende særregler i loven for de sønderjyske landsdele skal tages ud af loven. Ministeren har fulgt denne indstilling ved fremsættelsen af det foreliggende lovforslag. I betragtning af, at der også har været sønderjyske repræsentanter i udvalget, og at indstillingen er enstemmig, samt at en gennemførelse af lovforslaget ikke vil medføre ændringer af reel betydning for ferskvandsfiskeriet, finder jeg ikke anledning til at gå dybere ind på spørgsmålet, men skal iøvrigt henvise til den af udvalget afgivne betænkning.

Ved en gennemgang af nævnte betænkning får man iøvrigt det indtryk, at der hersker megen uklarhed og usikkerhed med hensyn til ejendomsretten til vandløbene og fiskeriretten både i relation til den tidligere preussiske fiskerilov og til de oplysninger, som udvalget har indhentet fra amter og kommuner i Sønderjylland.

Der er nu gået 36 år siden Sønderjyllands genforening med moderlandet, og så skulle vi jo efterhånden se at komme bort fra alt, hvad der hedder særlovgivning dernede.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling og ved-